

Fővárosi Ítéltábla

16.Gf.40.336/2021/6-II.

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (cím7, ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt Felperes1 (Cím2) felperesnek a Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda (Cím6 cím8, ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd és dr. Antal Attila ügyvéd) által képviselt Alperes1 (Cím1) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. szeptember 14. napján kelt 14.G.40.207/2021/12. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán – nyilvános fellebbezési tárgyaláson – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 28.000 (huszonnyolcezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 90.600 (kilencvenezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 2007. március 7-én alperesi jogelőd hiteltermékét választva hitelkérelmet nyújtott be az Kft1-nél, gépkocsit kívánt venni. A hitelkérelmet alperes jogelődjé, a Zrt1 elbírálta, elkészítette a szerződéstervezetet, azt megküldte az Kft1-nek, majd pontosan meg nem állapítható időpontban alperesi jogelőd megbízottja és a felperes aláírták a 2007. március 7. napjára dátumozott Hitelszerződés elnevezésű kölcsönszerződést. Az alperesi jogelőd 325.000 forint saját rész mellett 1.675.000 forint kölcsönt nyújtott felperesnek egy Suzuki Ignis gépkocsi megvásárlásához, a vételár 2.000.000 forint volt. A felperes CHF alapú, változó kamatozású és változó futamidejű kölcsönt vett fel, a futamidőt 120 hónapban, az induló ügyleti kamatot 10,31 %-ban határozták meg azzal, hogy az ügyleti kamatláb változása eseteit, módját az üzletszabályzat tartalmazza. A futamidő 132 hónapban volt maximált. A szerződés tekintetében a Nyrt1 bázisárfolyama a Nyrt1 számlakonverziós vételi árfolyam, a Nyrt1 aktuális árfolyama pedig a Nyrt1 számlakonverziós eladási árfolyam. A szerződés 7. pontja

rögzítette az induló törlesztőrészletet 22.428 forintban, illetve azt is: „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosítása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik. Az adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.” A szerződés 8. pontja szerint a THM induló mértéke 11,46 % volt, annak változása feltételeit az Üzletszabályzat rögzítette. Alperesi jogelőd felhívta felperes figyelmét arra, hogy a THM meghatározása az aktuális feltételek, illetve a hatályos jogszabályok figyelembevételével történt, a feltételek változása esetén a mértéke módosulhat. A THM mutató értéke nem tükrözi sem a hitel árfolyamkockázatát, sem a kamatkockázatát. A szerződés 12. pontja szerint felperes elismerte, hogy az Üzletszabályzatot átvette, annak tartalmát megismerte. Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerint a deviza alapú szerződések változó kamatozású szerződések, az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendők, deviza alapú szerződés esetén a törlesztőrészletekre a Nyrtl által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében árfolyam-különbözet kerül érvényesítésre, ennek módja a szerződés ezen pontjának további részében került részletezésre.

[2] Az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja értelmében a változó futamidejű deviza alapú szerződés esetén az árfolyam-különbözet elszámolása a futamidő változását eredményezi. Az árfolyam-különbözet az adott törlesztőrészlet tőke, majd kamat tartalmát módosítja. A szerződés ezen pontja további része tartalmazta a futamidő és a törlesztőrészlet meghatározásának módját. Az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja szerint a deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyamának és a kamatának alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezi, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik. Alperesi jogelőd a szerződés szövegét 2007. március 21-én három helyen módosította, egyrészt javította a felperes személyi igazolványa számát, másrészt a 7. pontban a havi törlesztőrészlet összege szövegrészt havi induló törlesztőrészletre javította, és az eredeti szerződés 7. pontja második bekezdését áthelyezte a 6. pontba, de a szerződés hatálybalépése napja, a felperes kötelezettségvállalása nem módosult. Alperesi jogelőd 2007. március 23-án folyósította az 1.675.000 forintot felperesnek, majd svájci frankban tartotta nyilván a tartozást, 150,55 forint bázis árfolyam mellett 11.126 CHF-ben vette nyilvántartásba. Az első részlet 2007. április 23-án, a további részletek a következő hónapok 23. napján, az utolsó részlet a futamidő végén 2017. április 23-án vált esedékessé.

[3] A felperes 2014. július 23-ig fizette a részleteket, eddig összesen 2.361.579 forintot fizetett meg, alperesi jogelőd 2014. szeptember 8-i, illetve október 2-i fizetési felszólítására a felperes nem teljesített. Alperesi jogelőd a kölcsönszerződést 2014. október 28. napján azonnali hatállyal felmondta, és felszólította a felperest, hogy a késedelmi kamattal növelt 2.211.162 forintos tartozását 2014. november 7-ig fizesse meg.

[4] Alperes 2015. március 16-án készítette el a DH törvény alapján az elszámolást, 2015. február 1. fordulónappal 551.562 forint tisztességtelenül felszámított összeget mutatott ki, a fennmaradt tartozás összegeként 1.442.564 forintot. A felperes panasszal élt az elszámolással szemben, de ezt követően annak elutasítása után további eljárást nem kezdeményezett. Az elszámolás felülvizsgált elszámolásnak minősül.

[5] Felperes módosított keresetében elsődlegesen a 2007. március 7-én kelt kölcsönszerződés érvénytelensége megállapítását kérte, a szerződés 7. és az alperesi jogelőd Üzletszabályzata 18.3.4. pontjainak tisztességtelenége folytán, másodlagosan ezen pontok tisztességtelenége miatt a szerződés részleges érvénytelensége megállapítását. Jogkövetkezményként annak megállapítását, hogy a felperes 2015. február 1. napján fennálló tartozása 309.534 forint. Kérte, a bíróság nyilvánítsa hatályossá a szerződést az ítélethozatalig és marasztalja alperest perköltségben. Hivatkozott a Ptk. 209. § (4) bekezdésére, 209/A. § (2) bekezdésére. Előadta, alperesi jogelőd nem hívta fel a figyelmét, nem tájékoztatta megfelelően a kockázatokról, a szerződési feltételek egyikéből sem állapítható meg a jogügylet kockázata és az, hogy a havi törlesztőrészleten felül további fizetési kötelezettség is lehet. Nem volt világos, egyértelmű, hogy az árfolyamváltozás őt terheli. Hivatkozott az Európai Unió Bírósága (EUB) C-26/13. ítéletére, azt idézve. Előadta, írásban kockázatteltárás nem történt, a 2/2014. PJE folytán alperest terheli a világos, érthető módon történő tájékoztatás megtörténtének bizonyítása. A felperessel az ügyintéző azt közölte, hogy az árfolyamkockázatnak nincs reális valószínűsége. A felperes eseti döntésekre is hivatkozott, a tájékoztatásnak a szerződés megkötését megelőző szükségességéről. Hivatkozott a civilisztikai kollégiumvezetők értekezlete emlékeztetőjére is. Utalt arra, a szerződéskötés idején az euróhoz viszonyított árfolyam intervenció sávjában volt tartva, ezt az 1009/2008. (I. 25.) Kormányhatározat megszüntette. Ezután ingadozni kezdett a svájci frank árfolyama. Alperesi jogelődnek a várható szélsőséges árfolyamingadozásról tájékoztatnia kellett volna a felperest. Hivatkozott továbbá a 2/2014. PJE 1. pontjára, a 6/2013. PJE 3. pontjára, a C-51/17. EUB ítéletre, azt részletesen idézve, az EUB C-609/19. számú ítéletére is, illetve további eseti döntésekre.

[6] Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott a 6/2013. PJE-re és arra, a szerződési feltételek tisztességtelen jellegének vizsgálata nem vonatkozhat sem a szerződés elsődleges tárgyának meghatározására, sem az ár vagy díjazás megfelelőségére. Az árfolyamkockázat áthárítása a főszolgáltatás körébe tartozó rendelkezés, annak vizsgálata csak szűk körben kivételes esetben lehetséges, akkor, ha a tájékoztatás nem volt világos és érthető egy átlagos fogyasztó számára. A fogyasztó a tájékoztatást megkapta, a kockázatteltáró nyilatkozatot aláírta. Nem vizsgálható az árfolyamkockázat áthárításának tisztességtelenége. Nem vitatta, hogy külön okiratba foglalt kockázatteltáró nyilatkozat nem készült, de nem is volt a szerződés aláírásakor erre vonatkozó konkrét jogszabályi előírás. A tájékoztatást a szerződés 7. pontja tartalmazta, utalt a „jelentős kockázat”, „fokozott kockázat” kifejezések általánosan elfogadott jelentésére, a felperessel szembeni elvárhatóságra. Álláspontja szerint a tájékoztatás megfelelt a C-51/17. EUB ítéletben foglaltaknak is. Az 1009/2008. (II. 25.) Kormányhatározat a forint euróhoz viszonyított ingadozási sávját szüntette meg, a perbeli szerződés azonban CHF alapú volt. A kormányhatározat nem releváns a jelen perben, tájékoztatási kötelezettség ezzel kapcsolatban

alperest nem terhelte. Állította, a felperest nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem konkrét tartalom vonatkozásában is világosan, érthetően tájékoztatta a szerződésben rejlő árfolyamkockázatról és arról, hogy az korlátozás nélkül felperest terheli. A felperes az írásbelitől eltérő tájékoztatást szóban sem kapott.

[7] (Az elsőfokú bíróság a 7.G.40.932/2018/27. számú ítéletével megállapította, hogy a 2007. március 7-i kölcsönszerződés 6. pontjának CHF szövegrésze és a 7. pont második bekezdésében meghatározott szerződési feltétel tisztességtelenség miatt semmis, ezekre jogot alapítani nem lehet, míg az Üzletszabályzat 18.3.2., 18.3.3. és 18.3.4. pontjában meghatározott szerződési feltételek nem váltak a szerződés részévé. Az elsőfokú bíróság a szerződéskötés napjára visszamenő hatállyal a szerződést forintkölcsönként 10,3 %-os ügyleti kamat mellett 2014. október 28-ig terjedő időre érvényessé nyilvánította megállapítva, felperesnek 309.534 forint tartozása áll fenn.

A Fővárosi Ítéltábla alperes fellebbezése folytán a 16.Gf.40.405/2019/6-II. végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.)

[8] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során a 2021. szeptember 14-én kelt 14.G.40.207/2021/12. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az államnak külön felhívásra 67.980 forint kereseti illeték, az alperesnek 175.287 forint perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a 2014. évi XXXVIII. törvény, 2014. évi XL. törvény 1. és 37. §-a, valamint az rPtk. 209. § (1) bekezdése, 209/A. § (2) és (4) bekezdése, továbbá a 93/13/EGK irányelv és a 2/2014. PJE felhívása, valamint a C-26/13. EUB ítélet ismertetése után rögzítette: a fogyasztónak kell bizonyítania a nem megfelelő tájékoztatás tényét, valamint azt, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezés nem volt világos és érthető számára. Utalt a civilisztikai kollégiumvezetők 2015. november 9-10-i értekezlete anyagára. Ennek megfelelően tájékoztatta a feleket az őket terhelő bizonyítási teherről az eljárás során. Vizsgálta az ún. „CHF klauzula” tisztességtelenségét, rögzítette az Üzletszabályzat 18.3.3., 27.2. pontja, valamint 18.3.4. pontja és a szerződés 7. pontja elemzésével, hogy felperes felmondhatta a szerződést, de nem mentesült a hátralékos tőketartozást érintő árfolyamkülönbözet megfizetése alól. A tisztességtelenség megítélése tekintetében a szerződéskötés időpontja az irányadó. Ekként a szerződéses rendelkezés, mely a szerződés forint alapúvátételét megengedte, önmagában nem elegendő az rPtk. 209. § (1) bekezdése alapján a felperes hátrányára megállapított feltételek tisztességességének igazolására. Erre tekintettel megítélése szerint a szerződéskötéskor fennállt a felek közti egyenlőtlenség, mely megalapozza a nem világos és nem egyértelmű szerződéses rendelkezések tisztességtelensége vizsgálatának lehetőségét. Utalt a Hpt. 203. § (6) bekezdésére, arra, alperesi jogelődnek a szerződéskötéskor nem volt jogszabályi kötelezettsége külön kockázatteltáró nyilatkozat szerkesztése és nem is az ingatlanra vonatkozó kölcsönszerződés-kötés történt. A C-51/17. EUB ítéletre történő hivatkozással kapcsolatban az elsőfokú bíróság rámutatott, felperes a személyes meghallgatása során maga is azt állította, a szerződéskötés előtt alperesi jogelőd megbízottjának képviselője azt mondta, deviza alapú hitelt tud nyújtani, ez azt jelenti, mindig ugyanannyi törlesztőrészletet kell fizetni, ha változik az árfolyam, a futamidő meghosszabbodik egy évvel, a törlesztőrészlet nem fog változni. Arra nem emlékezett, hogy amikor először járt a gépkocsi-kereskedésben, kapott-e szerződéstervezetet, de arra igen, hogy aláírás előtt átolvasta az iratokat. Kérdései nem voltak az ügyintéző felé. A felperes tanúként

meghallgatott házastársa úgy nyilatkozott, egyszer vagy kétszer voltak az autókereskedésben, de már nem emlékezett a tájékoztatásra, csak arra, hogy azonos törlesztőrészeket kell fizetni és a futamidő maximum egy évvel meghosszabbodik. Alperesi jogelőd megbízottja Tanú2 tanúvallomásában arra hivatkozott, a hitelkérelem felvétele után alperesi jogelőd egy-két napon belül elbírálta a hitelkérelmet és ezután került sor szerződéskötésre. A hitelkérelemmel egyidejűleg elmondták az ügyfeleknek, hogy van svájci frank alapú hitel, az változó kamatozású, ha az ügyfél igényelte, a törlesztőrészt forintban és svájci frankban is kiszámolták, illetve ő bemutatta az ügyfélnek, hogy mennyi lesz a törlesztőrészlet forintban, illetve svájci frank alapon. Tanú3 szintén a megbízott alkalmazottja, a tanúval egyező módon adta elő, először a hiteligénylő lapot töltötték ki az ügyfél kérelmére, majd az alperesi jogelőd jóváhagyását követően került sor a szerződéskötésre. Az elsőfokú bíróság a C-186/2016. EUB ítélet 48. pontjára, illetve a C-51/17. ítélet 76. pontjára hivatkozással rögzítette, felperesi előadás és tanúvallomások alapján arra a következtetésre jutott, hogy alperesi jogelőd eleget tett a fenti döntésekben foglaltaknak azzal, hogy lehetőséget biztosított a hitelkérelem igénylésével egyidejűleg a tájékoztatásra, másrészt tájékoztatást nyújtott a deviza alapú kölcsön mibenléte, tartalma, kockázata tekintetében. A C-609/19. EUB ítéletben foglaltakra történő hivatkozás kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, az említett előzetes döntéshozatali eljárás keretében a perbeli jogvita szempontjából két releváns kérdéssel fordult a francia elsőfokú bíróság az EUB-hez. Az EUB a két kérdésre adott összevont válasza 47. pontjában rögzítette, az előterjesztő bíróság rámutatott arra, hogy ugyan a kölcsönfelvevő számos és jelentős információt kapott a kölcsön felvétele előtt, azonban ezen információk azon a feltételezésen alapultak, hogy az euró/svájci frank paritás stabil marad, az árfolyamkockázatot azonban egyáltalán nem említették meg. Az EUB az ítélet 53. pontjában azt fejtette ki, hogy egy deviza alapú kölcsönszerződés keretében, amely a fogyasztót árfolyamkockázatnak teszi ki, nem felel meg az átláthatóság követelményének az, ha e fogyasztóval közölt információk, még ha jelentős mennyiségűek is, azon a feltételezésen alapulnak, hogy a számla pénzneme és a fizetés pénzneme közötti paritás a szerződés teljes időtartama alatt stabil marad. Az ítélet 54. pontja szerint a 46. pontban említett értékelés – mely a nemzeti bíróság által követendő vizsgálatra utal – szempontjából releváns elemek között szerepel a pénzügyi intézmény által a szerződéskötést megelőző és a szerződéses dokumentumokban használt nyelvezet is, az a körülmény, hogy a dokumentumokban nem szerepel az a kölcsönfelvevőt kifejezetten tájékoztató szöveg vagy magyarázat, hogy a devizában nyilvántartott kölcsönszerződés különös kockázatokkal jár, megerősítheti, hogy az átláthatóság követelménye, mely többek között a 93/13/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdéséből ered, nem teljesül.

[9] A felhívott döntésekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság mérlegelve felperes előadását és a tanúk vallomását, arra a következtetésre jutott, hogy alperesi jogelőd – amennyiben az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó igényelte – a szerződéskötés előtt részletes tájékoztatást adott a kölcsönszerződés jellemzőiről, várható kockázatairól. A felperes maga nyilatkozott akként, hogy részletes tájékoztatást a szerződés elolvasása és aláírása előtt nem kért. Az is megállapítható, hogy alperesi jogelőd a szerződés megkötése előtt tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Ezt követően a szerződés 7. pontját és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontját értékelte az elsőfokú bíróság, a C-186/16. EUB ítélet 49. pontja és a C-51/17. EUB ítélet 74-75. pontjai, majd a C-609/19. számú ítélet 57. pontja részletes ismertetésével, továbbá részletesen idézte a szerződés 7. pontját.

Rögzítette, a szerződés ezen pontja még arra is felhívta a felperes figyelmét, hogy a hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralevő

tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egyösszegben esedékes. A felperes kijelentette, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit. Ezen rendelkezések nem csak alaki és nyelvtani szempontból, de tartalom vonatkozásában is érthetőek voltak, tájékoztatták a fogyasztót arról, hogy a törlesztőrészlet emelkedése következhet be a forint leértékelődés folytán és ez jelentős gazdasági kockázatot rejt magában a teljesítőképesség szempontjából. A tőketartozást is növeli a forint leértékelődése. Utalt arra is, amennyiben az ügyfél további felvilágosítást kért, arra lehetőség lett volna. A felperesi előadást értékelve az elsőfokú bíróság rögzítette, felperes megértette, értelmezte is a szerződést, annak rá háruló következményeit, azt, hogy a törlesztőrészlet az árfolyamváltozás következtében nőhet, a futamidő hosszabbodhat, és így a kölcsön teljesítése részéről terheesebbé válhat. Rámutatott, az intervenció árfolyamsáv ingadozás körében alperest tájékoztatási kötelezettség nem terhelte.

[10] A felperes nem állított az írásban foglaltaktól eltérő téves tájékoztatást, csupán állítása szerint hiányos tájékoztatást kapott, de ebben a körben mérlegelte az elsőfokú bíróság a felperes, illetve felperes házastársa, valamint az alperesi jogelőd alkalmazottainak vallomását és akként foglalt állást, felperes nem tudta bizonyítani, hogy alperesi jogelőd a szerződésben foglaltaktól eltérő téves tájékoztatást adott. Összességében az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége nem volt megállapítható. A felperes által hivatkozott jogegységi panasz kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, felperes nem jelölte meg pontosan az általa állított jogegységi panasz milyen tartalommal került előterjesztésre, másrészt utalt arra, a bíróságokra a már meghozott jogegységi határozat kötelező, így ebben a körben a további vizsgálatot mellőzte, a keresetet elutasította és a Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, a pertárgy értéket 1.133.030 forintban állapítva meg, tekintettel arra, hogy az elszámolás szerint a felperes tartozása 1.442.564 forint volt, melyből a felperes 309.534 forint tartozás fennálltát ismerte el. Így a kereset benyújtásával 1.133.030 forint tartozás megfizetése alól kívánt mentesülni. Az alperesi jogi képviselő részére járó ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 56.650 forint + áfa összegben állapította meg, illetve kötelezte a felperest a másodfokú végzés szerinti perköltség megfizetésére is.

[11] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében elsősorban az ítélet megváltoztatását kérte azzal, elsődlegesen a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatala, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése indokolt. Elsődlegesen kérte a keresetnek helyt adva a szerződés érvénytelenségének megállapítását, az elszámolás érdekében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Másodlagosan jogszabályba ütközés okán kérte az ítélet hatályon kívül helyezését.

Előadta, az elsőfokú bíróság számos jogszabályt, illetve eseti döntést, továbbá EUB ítéletet megsértve hozta meg döntését.

Hivatkozott arra, a perbeli szerződés nem kölcsönszerződés, hanem hitelszerződés, a bíróságnak a Ptk. 522. §-át kellett volna alkalmaznia. A 7. pont egyedi megtárgyaltsága nem állapítható meg, azt, mint általános szerződési feltételt alkalmazta az alperes. Az ÁSZF 18.3.4. pontja és az egyedi szerződés 7. pontja megegyező. Az egyedi megtárgyaltságot alperesnek kellett volna bizonyítania. A gépjárműkereskedés az írásbelitől eltérően olyan tájékoztatást adott, hogy az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, így az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot elbagatellizálta. Utalt arra is, hogy a Kúria joggyakorlata megváltozott a CIB Bank, a Raiffeisen Bank, illetve az Argenta Credit Zrt.

esetében, de utalt a Budapest Bankot érintő Gfv.VII.30.315/2020/5. számú határozatra is. Idézve a BH 2021.141 határozatot, a Gfv.VII.30.090/2020/9. határozatot rögzítette, sem a kúriai, sem az egyébként általa idézett EUB határozatoknak a szerződés 7. pontjában írt tájékoztatás nem felelt meg, így a szerződés ezen pontja tisztességtelen. Több kúriai határozatot idézett azzal az összefoglalással, a jelen perbeli szerződéses pont is tisztességtelen. A perbeli szerződésben kockázatfeltáró nyilatkozat nem található, mely megfelelné az általa említett döntéseknek. Hivatkozott a C-609/19. számú EUB ítéletre is. Rögzítette, a pénzügyi intézménynek tájékoztatni kellett volna felperest arról, hogy a határidős devizaárfolyamok költségét neki kell viselnie, a tőketartozás összege jelentősen nagyobb lesz, mint a felvett kölcsön összege. A havi törlesztőrészek kizárólag a kamatokat fogják fedezni és a pénznemek közti paritás változni fog. A közösségi joggal ellentétes minden olyan nemzeti rendelkezés, jogszabály, gyakorlat, mely csökkenti a közösségi jog hatékonyságát. A jogvédelemről a nemzeti bíróságnak gondoskodnia kell. Utalt az EGK szerződés 189. cikkére, kiemelte a BDT 2014.3154-et, utalt az EUB C-106/77. döntésére az EK jog elsőbbségét illetően, továbbá a V.732/2019. alkotmánybírósági határozatra is. Hivatkozott arra, ha érvényes a deviza alapú szerződés, akkor legfeljebb egy évre eső árfolyamkülönbözetet kérhet alperesi jogelőd és alperes is, legfeljebb 269.136 forinttal nöhetett volna az árfolyam-különbözet. Az alperes jogelődje 120 x 22.428 forintot, valamint 296.136 forint árfolyamkülönbözetet kérhetett volna összesen, 2.960.496 forint összegnél többet alperes sem kérhet. Utalt a BH 2020.152 határozatra azzal, külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült. A kockázatfeltáró nyilatkozatnak a szerződéskötés előtt kellő időben kellett volna rendelkezésre állnia a fogyasztónak. Állította, a tisztességtelenséget hivatalból is vizsgálni kell.

[12] Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, a tájékoztatás megtörténtét okirati bizonyítékokkal támasztotta alá. Utalt a szerződés szövegére, azt idézve, továbbá a Hpt. szerződéskötéskor hatályos 203. §-ára, és a 6/2013. PJE-re. A dokumentációból semmi nem utalt arra, hogy az árfolyamváltozás és ennek kockázata nem reális, az a futamidő alatt nem következhet be, annak hatása nem a felperest vagy nem kizárólag felperest terheli, és az árfolyam kedvezőtlen változásának van felső határa. Hivatkozott további eseti döntésre (Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.634/2019/6-II.), arra, az árfolyamkockázatot felperesre hárító szerződési feltételek tisztességtelensége akkor sem lenne megállapítható, ha a tájékoztatás nem lett volna világos és érthető. Ez csak annak érdemi vizsgálatát tenné lehetővé, hogy a szerződéses feltétel megbontja-e a fogyasztó hátrányára a felek szerződésből eredő jogait. Utalt a Ptk. 209. § (2) bekezdésére, valamint az Üzletszabályzat 18.3.3. pontjára és arra, a deviza alapú szerződés forint alapra történő konvertálása jogában állt a felperesnek. Csatolta a Kúria határozatait, melyek a vizsgálttal egyező, jelen perbeli szerződésbeli kockázatfeltárást megfelelőnek találták.

[13] A fellebbezés megalapozatlan az alábbiak folytán:

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság levont jogi következtetéseit is. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás érthető és világos volt, az

árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezések tisztességtelensége nem volt megállapítható.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság e körben kifejtett indokaival egyetértett, azt nem kívánja megismételni.

[15] A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a peres felek között az rPtk. 523. §-ában szabályozott kölcsönszerződés jött létre, mert alperesi jogelőd nem hitelkeretet, hanem konkrét kölcsönösszeget bocsátott a felperes rendelkezésére.

[16] Annyiban helytálló volt a felperesi hivatkozás, hogy a szerződés 7. pontja egyedi megtárgyaltsága nem állapítható meg, azt alperes általános szerződési feltételként alkalmazta és az az Üzletszabályzat 18.3.4. pontjával egyezően volt meg szövegezve. A hivatkozott szerződéses kikötések a szerződéskor kialakult általános szerződéses gyakorlatnak megfeleltek, attól nem tértek el, az Üzletszabályzat is a szerződés részévé vált.

[17] Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az írásba foglalt tájékoztatás az árfolyamkockázat tekintetében megfelelő volt, és az erre vonatkozó szerződéses kikötés, illetve Üzletszabályzat erre vonatkozó pontjai tisztességtelensége nem állapítható meg. A felperes ugyanakkor nem bizonyította, hogy a szerződés 7. pontjában meghatározottaktól eltérően az alperesi jogelőd ellentétes tájékoztatást nyújtott volna. A meghallgatott tanúk a felperes ezzel kapcsolatos álláspontját nem igazolták, a tanúvallomások értékelése a megfelelő írásbeli tájékoztatást nem rontotta le. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla kiemeli Tanú3 vallomását, aki előadta, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás körében arról is tájékoztatták az ügyfelet, hogy a törlesztőrészlet lefelé vagy felfelé mozdulhat, de az írásbeli szerződésben foglaltaktól eltérő tájékoztatást nem adott. Így felperes bizonyítani nem tudta, hogy alperesi jogelőd a szerződésben foglaltaktól eltérő téves tájékoztatást adott. Az írásbeli tájékoztatás, illetve az árfolyamkockázat felperesre történő hárításával kapcsolatos szerződéses kikötések megfelelőségét több kúriai határozat, illetve ítéltáblai határozat is megállapította. Ebben a körben alperes helyesen utalt a Kúria Gfv.VI.30.035/2021/4., illetve a Gfv.VII.30.322/2020/6. számú határozatra is. A Kúria egyéb határozatok mellett a Pfv.I.21.135/2020/6. számú határozatában is rámutatott, hogy a C-609/19. (és a C-776/19., illetve C-782/19.) számú ítéletében az EUB francia érvénytelenségi perekkel összefüggésben válaszolta meg a nemzeti bíróság által feltett kérdéseket. Az ottani előzetes döntéshozatali eljárásokkal érintett perek kiindulópontja az volt, hogy a kölcsönszerződések a jelen perbelitől eltérő szerződéses konstrukciók voltak. A kiindulópont az volt, hogy az EUR és a CHF paritása nem változik, a jelen perben ugyanakkor alperesi jogelőd tájékoztatta felperest az árfolyamkockázatról és a jelen ügybeni tájékoztatást a Fővárosi Ítéltábla is több perben vizsgálta és azt megfelelőnek ítélte (16.Gf.40.143/2019/6-II., 16.Gf.40.228/2021/7-II.).

[18] A felperesnek adott írásbeli tájékoztatás és a vele kötött szerződésnek az árfolyamkockázat rá hárítására vonatkozó rendelkezése tehát megfelelő, tisztességes volt, a felperes nem bizonyította, hogy az írásbelitől eltérő szóbeli tájékoztatást kapott volna, így a bizonyítatlanság terhét a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján neki kell viselnie. Az írásbeli

tájékoztatás, illetve a szerződés 7. pontja és az ÁSZF 18.3.4. pontja megfelelő tájékoztatást tartalmazott az árfolyamkockázat viselésére vonatkozóan, megfelelt az EUB C-51/17. számú ítéletének 74., 75., 77., 78. pontjában írtaknak, teljesítette a világos és érthető megfogalmazás, az átláthatóság követelményét. Felhívta a fogyasztó figyelmét az árfolyam és a kamat alakulásától függő törlesztőrészlet-változás lehetőségére, továbbá arra is, a forint leértékelődése a törlesztőrészletek növekedése mellett a teljes hátralevő tőketartozást is növeli, és felhívta a figyelmet arra, hogy a kockázat jelentős. Az ilyen tartalmú tájékoztatásból az általánosan tájékozott és észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélendő felperesnek értékelnie kellett tudnia a kedvezőtlen árfolyamváltozás fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását. Alperesi tájékoztatás nem bagatellizálta el az árfolyamkockázatot. Állításait ebben a körben sem bizonyította a felperes.

[19] Nem volt szükséges az árfolyamkockázat viselésének korlátlanágát feltüntetni sem, a felperes megfelelően mérlegelhetette az esetleges árfolyamváltozás gazdasági következményeit, a tőketartozás és a törlesztőrészlet növekedése folytán a szerződés teljesítésének nehezédését. A Kúria az EUB gyakorlatát is figyelembe vette a BH 2020.151, illetve 2020.152 számú döntéseiben. A tájékoztatás tartalmát illetően azt a minimális elvárás fogalmazta meg, hogy abból egyértelműen derüljön ki egy átlagos fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázatot kizárólag ő viseli, annak eredményeként a fizetési kötelezettsége, a tőketartozása is jelentős mértékben változhat. A jelen perbeli tájékoztatás ezen kritériumoknak és az rHpt. 203. § (6)-(7) bekezdésében foglaltaknak is megfelelt, az rPtk. 209. § (1) bekezdése szerinti tisztességtelenség nem volt megállapítható. A fellebbezésben írt jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság nem sértette meg, helytállóan utasította el a keresetet.

[20] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] Az eredménytelenül fellebbező felperes az rPp. 239. §-a szerint alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján számított másodfokú perköltség megfizetésére, illetve az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték államnak történő megfizetésére a 6/1986. (V. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

[22] A másodfokú perköltség, illetve a fellebbezési illeték számításánál a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósággal egyezően 1.133.030 forint pertárgyérték alapján állapította meg a fizetendő fellebbezési illeték és a másodfokú ügyvédi munkadíj összegét.

Budapest, 2021. december 1.

dr. Rutkai Éva s.k.

a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: